

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 51.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392587984.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Om Sommeren løb han og Anton ud over de store Enge, hørte Blæsten flyve og Fuglene synge, løb efter Skyernes Skygger med «Rigmor» bjæffende i Hælene, sprang over de vandblinkende Grøfter og satte Skibene ud at sejle i Åens roligt glidende Vande, hvor Græsset var frodigst, og Iris groede tæt og gult. - I et Bøsseskuds Afstand fra Birtes Hytte lå der en lille, rund Høj, beklædt med fire-fem høje Ælme, den hed *Herrehovedet*, fordi den lignede en Ridders fjerbuskede Hjælm, og her, fortalte Sagnet, havde der fordum ligget en lille Borg, Rosborg, hvortil Munkene inde fra Byens gamle Kloster var tyet ud, da Kong Abel afbrændte deres Hjem. Men i endnu ældre Tid gik Fjorden her op i Engene, helt op til Skibet Kirke og Kølholt Gård, hvor man nu kunde pløje rustrøde Ankre op, og da lå Byen op ad Skrænterne, mens Bankerne længere ude spejlede deres Skove i det urolige Vand. De mange Grøfter var Minder om den Gang. Paa Herrehovedet rejste Tue og Anton atter Rosborg af de mange Kampestene, som lå der, og sad på Murene og skuede ud over Egnen, mens de gamle Ælmes tunge Sus hviskede dem Eventyr om henfarne Stunder og Slægter.